

stemme eller at stemme mod det foreliggende Lovforslag.

Rørdam: Jeg kan slutte mig til den Bemærkning, hvormed den sidste ærede Taler sluttede. Jeg skal anbefale Tinget at stemme mod Lovforslaget. Det forekommer mig, der ikke er Spor af Grund til at vedtage det, som det her foreligger. Da vi i sin Tid havde Loven om Undersøgelse af Levnedsmidler for, stillede jeg, sammen med andre Medlemmer af dette Ting, et Forslag om, at saadanne Ting skulde forbydes, som vare sundhedsfarlige, eller som der blev reklameret for paa en saadan Maade, at Reklamen ikke svarede til Virkeligheden. Naar man tager snart et hvilket som helst Blad i Haanden, finder man der en stor Mængde Reklamer for Medikamenter og Levnedsmidler, som anbefales paa det varmeste, Ting, som ofte ere Humbug og undertiden ret skadelige for dem, som nyde det. Den Gang vilde hverken den højtærede Justitsminister eller det høje Ting gaa med dertil. Da argumenterede man saaledes: Herre Gud, det bliver jo Folks egen Sag, hvad de nyde. Have de Lyst til at gaa med et Voltakors og spise Alverdens Ting, bliver det deres egen Sag, de maa selv tage Skade for Hjemgæld. Nu faa vi et Lovforslag, hvorved Loven vil optræde som Formynder og Vejleder for Publikum, ikke af Hensyn til den Fare eller Skade, Folk kunne være udsatte for, thi i Virkeligheden indrømme alle sagkyndige, at der ingen nævneværdig Fare er ved Saccharin, men af andre Hensyn. Saaledes som Lovforslaget er affattet, forbyder det ikke alene Saccharin, men ogsaa alle Sødестoffer, som ere fremstillede ad kunstig Vej og have højere Sødekraft end raffineret Rør- eller Roesukker. Herved forbydes altsaa ogsaa Brugen af Blandinger af billige Kulhydrater og kunstige Sødестoffer, selv om de have samme eller endog større Næringsværdi end Rør- eller Roesukker.

Dette Forbud kan i Virkeligheden ikke forsones mod Forbrugernes Interesse. Der er ikke Spor af Grund til det, navnlig efter at det, som den ærede sidste Taler fremhævede, allerede den 25. September 1903 blev bestemt, at Øl, hvortil der bliver brugt kunstige Sødестoffer, skal være mærket paa en særlig Maade, og denne Bestemmelse gælder saavel Handel med Øl i Træ som Handel med Øl paa Flasker. Herved faar Forbrugeren Besked med, hvad det er, han drikker. Naar en Mand har Lyst til at drikke Øl, som er lavet

med Saccharin, er det ganske urimeligt at forbyde ham det. Der kan netop være, som den ærede sidste Taler fremhævede, adskillige Mennesker, der ikke ønske at blive alt for tykke af det Øl, de drikke, og som derfor ikke gerne ville have Øl med Sukker, da Sukker, som bekendt, er meget fedende, og det vilde dog være urimeligt at forbyde disse Folk at drikke Øl med Saccharin. Det eneste, der kan siges til Gunst for dette Lovforslag, skulde være, at det er en Beskyttelse for Sukkerfabrikkerne og for Øl- og Sukkervarefabrikanterne, men vi pleje dog ikke i dette Ting at vedtage rene Beskyttelseslove. Og der er ikke fjerneste Grund dertil af Hensyn til Forbrugere, da der maaske er ligesaa mange Forbrugere, der holde af at drikke Øl med Saccharin som af at drikke Øl med Sukker. Da det endvidere, som jeg allerede har nævnt, forhindrer Folk i at bruge Blandinger af billige Kulhydrater og kunstige Sødестoffer, vil jeg anbefale Tinget ikke at vedtage Forslaget. Hvis vi vedtage det, vedtage vi i Virkeligheden en ren og skær Beskyttelseslov, som kan have farlige Konsekvenser, da vi saa ikke staa frit overfor andre Beskyttelseslove i Fremtiden.

Svendsen: Som jeg udtalte ved 1ste Behandling, vil jeg meget fraraade at stemme for dette Lovforslag. Jeg ser ikke, der er givet nogen som helst Grund for at vedtage det, hverken i de Motiver, som ledsage Lovforslaget eller i de Bemærkninger, som fremkom ved Sagens 1ste Behandling. Efter Motiverne er det Sukkerfabrikkerne og de store Ølbryggerier, som have forlangt det, men jeg synes ikke, at de have haft nogen Grund ud over den, at det, som Sukkerfabrikkerne ganske rigtig sige, var rarere, om de kunde faa Ølbryggerierne til at bruge Sukkerfabrikkernes Produkt Sukker. Den eneste Begrundelse, som fremkom fra Ministerens og enkelte Medlemmers Side ved Sagens 1ste Behandling, var, at Folk her købte noget, der ikke var saa godt, som de mente det var, at naar Folk købte saadant Øl, troede de, at dets Sødhed skyldtes Brugen af Malt o. l., og en saadan Misforstaaelse skulde man forebygge. Jeg gad dog vide, om vi ville føre det ud i sine Konsekvenser, om vi ville gaa til at forbyde de forskellige Ting, som Folk købe med en falsk Mening om, at det er bedre, end det i Virkeligheden er. Jeg synes, vi ikke kunne gaa længere end til at bestemme, at Folk skulde vide, hvad det er, de købe, altsaa forlange,